

IV. évfolyam 13. szám | 2022. 03. 31. – 04. 06.

690 Ft | Éves előfizetőknek: 438 Ft
3,77 EUR | 14,08 RON | 350 DIN

mandiner

MI A TÉT?

Húszan a választás súlyáról,
tizenkét év eredményeiről
és a polgári kormányzás
melletti érvekről

www.mandiner.hu

KÖZÉLET

Minden, ami magyar érdek, és semmi, ami nem az

| KACSOH DÁNIEL | FOTÓ: FICSOR MÁRTON

Nekünk elsősorban a magyar embereket kell megvédenünk, ők bíztak meg bennünket az érdekeik képviselésével – hangsúlyozza Orbán Balázs. A Miniszterelnökség miniszter-helyettesével, Orbán Viktor kormányfő politikai igazgatójával az ukrán–orosz háborún kívül beszéltünk az energetikai szuverenitásról, az uniós forrásokról és a baloldal üzenetéről.

ORBÁN BALÁZS

1986-ban született Budapesten. Jogász, politológus, tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetemen végezte. 2013 és 2018 között a Századvég Politikai Iskola Alapítvány kutatási igazgatója, 2015 és 2018 között a Migrációkutató Intézet főigazgatója. 2018-tól a Miniszterelnökség miniszterhelyettese, parlamenti és stratégiai államtitkár. A Mathias Corvinus Collegium kuratóriumi elnöke, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem tanácsadó testületének elnöke. 2021 óta a miniszterelnök politikai igazgatója.

A baloldal szerint a választás egyik tétje, hogy a Kelethez vagy a Nyugathoz tartozunk. Lehet-e így értelmezni április harmadikát?

Nem. Mi a Kelet vagy Nyugat közötti választást mindig hamis dilemmának éreztük. Kelet és Nyugat; minden, ami magyar érdek, és semmi, ami nem az. A 19. század óta ezt üzeni a magyar konzervatív gondolkodás.

Az egész világ szimpatizál az oroszok által lerohant Ukrajna vezetőjével, aki szintén azt üzent a magyar kormány: oldalt kell választani!

Csak hogy nekünk elsősorban a magyar embereket kell megvédenünk, ők bíztak meg bennünket az érdekeik képviselésével. Az természetes, hogy egy ilyen konfliktusban a megtámadott fél mellé állunk: Magyarország történetének egyik legnagyobb humanitárius programját indítottuk el, és nagyon sok ukrán menekültet fogadunk. Viszont vannak olyan kérések, melyeket nem tudunk teljesíteni, mivel nem akarjuk kockáztatni Magyarország békéjét és biztonságát, valamint azok életét, biztonságát, akikért elsődlegesen felelősséggel tartozunk. Ezzel a megközelítéssel a közép-kori keresztény teológia egyik elvének is megfelelünk, amely szerint saját családunkért és nemzetünkért nagyobb a felelősségünk, mint az emberiség egészéért.

Egy interjúban Vlagyimir Putyin orosz elnökről azt mondta, a „nemzetközi jog szempontjából agresszor”. Igen diplomatikus. Tudatosan kerülnek a kormányzati szereplők a keményebb megfogalmazást?

Mit javasol?

Diktátor?

Ahogy tetszik, ha ez önnek fontos.

A baloldal szerint a kormány ebben is túl óvatos. Például nem mondja ki Putyin nevét.

Nézzé, a politikában úgy érdemes kommunikálni, hogy először tisztázzuk, mi a cél, majd azt is, hogy milyen megfogalmazás járul hozzá leginkább a célnak az eléréséhez. A háború kirobbanása óta ezerféleképpen elmondtuk: elítéljük Oroszország cselekedeteit. Az Országgyűlés határozatot is elfogadott erről, mindenki által olvasható. Megszavaztuk a mindenkinek fájó, brutális közös uniós szankciókat, az oroszok pedig a barátságatlan országok listájára tettek minket. Most viszont az lenne a fontos, hogy a további nyilatkozatokkal ne felkorbácsoljuk, hanem hűtsük az indulatokat. Minden kommunikáció jó, ami a békét elősegíti, és minden rossz, ami ellehetetleníti. Sajnos azt én is látom, hogy egyes országokban – elsősorban a sajtó miatt – a helyzet hideg fejjel való megértéséhez szükséges értelmes diskurzus tere leszűkül. De ebbe az utcába nekünk nem szabad bemennünk.

A Nyugat mégis egységesnek tűnik, s mivel az energetikára nem terjeszti ki a szankciókat, kivételesen pragmatikusnak is. Erről van szó. A nyugati világ eddig pontosan ugyanabba az irányba megy, amit Magyarország is képvisel. Az Európai

KÖZÉLET

„Arra ösztökéljük Brüsszelt, hogy legyen kitartóbb az alternatív útvonalak kiépítésében”

Unióban és a NATO-ban meghozott valamennyi eddigi döntés bírja hazánk támogatását, s ugyanez a helyzet az elutasított javaslatok esetében is. A legtöbb ország tehát épp azt gondolja erről a háborúról, mint mi. Nekünk ennyi elég, a liberális média világának és politikusoknak nem akarunk megfelelni. Sosem akartunk.

Akkor végül Kunhalmi Ágnesnek lehet igaza, aki szerint az ellenzék sem járna el másképpen a mostani helyzetben. Idáig csak nem jutunk el.

A baloldali politikusok állítják, ők sem küldenének fegyvert és katonát Ukrajnába, de a Fidesz mégis ezt kommunikálja. Mi az igazság?

Az az igazság, hogy elképesztően veszélyes az, amit a baloldalon művelnek. Gyurcsány Ferenc szerint a magyarok vagy meghalnak az ukrán fronton, vagy pocsek embereké válnak. Közben Karácsony Gergely és Márki-Zay Péter egymással versenyeznek azon, ki tudna jobban megfelelni az ukrán elnök kéréseinek. Azok a kérések pedig egyértelműek: fegyver és katona. A napnál is világosabb. A baloldal mindig azt szajkózza, amit a nemzetközi liberális média világa elvár tőle, nincs ez másképp most sem. Csakhogy most aztán tényleg nem babra, hanem a magyarok életére megy a játék, úgyhogy a szokottnál is határozottabban kell visszautasítanunk az ellenzék felelőtlen nyilatkozatait. Tulajdonképpen szerencsés a helyzet, hogy éppen erre a sorsdöntő pillanatra esik az országgyűlési választás. Beláthatatlan következmé-

nyekkel járna, iszonyúan kiszolgáltatottá tenné az országot, ha a most szélkakasként viselkedő baloldali politikusok kezébe kerülne a kormányrúd. Jogosan gondolhatjuk, hogy egy ilyen helyzetben Magyarország ereje, külpolitikai mozgásteret, gazdasági érdekérvényesítő képessége már rövid távon is zuhanórepülésbe kezdene. Ezért véljük úgy, hogy ilyen nagy téttel bíró választás nem volt még a rendszer-változtatás óta, illetve azt is, hogy ilyen egyértelmű sem volt még soha korábban, hogy melyik oldalt érdemes támogatni. Én azt remélem, hogy ebben a helyzetben olyanokat is nagy számban magunk mellé tudunk állítani, akik eddig nem gondoltak arra, hogy a jobboldalt támogassák.

Viszont a baloldal szerint kormányváltás esetén jelentős uniós forrásokhoz jutnánk, amiket azért nem kaptunk meg eddig, mert „Orbán ellopja”.

Ne legyen kétségünk, az unió így is, úgy is odaadja a forrásokat. A miniszterelnök levele nyomán a múlt héten is született egy több mint százmilliárd forintról szóló nagyobb döntés. Ez annak az elismerése, hogy még Brüsszel is látja, a menekültválság kezelésében Magyarország és szomszédai vállalják a legnagyobb terheket. Én inkább attól tartok, hogy ha a baloldal jönne, akkor ugyanúgy elkótyavetyélné az uniós forrásokat, ahogyan 2004 és 2010 között tette. Értelmetlen projektek, korrupciós botrányok, beragadt kifizetések. 2010 után évek mentek rá arra, hogy a hátrahagyott káoszt rendbe tegyünk. A források felhasználása azóta felgyorsult és hatékonyabbá vált, ezt még a velünk szemben sok

ügyben kritikus Angela Merkel német kancellár is elismerte. A gyermekvédelmi törvény miatti brüsszeli zsarolási kísérlet megbukott, a választás után mindenki megegyezésre számít.

Az Európai Bizottság szerint nem az említett törvény, hanem jogállamisági és korrupciós problémák miatt nem küldik a támogatást.

Ez csak fedőszöveg. Ezért fontos az, amiről az előbb beszéltünk, hogy tudniillik minden mértékadó elemzés cáfolja a vádakat, és helyette azt állítja, hogy Magyarországon az uniós források jobban hozzájárulnak a növekedéshez, mint máshol. Ez nem lehetne igaz, ha bárki ellopná őket, vagy ha a magyar igazságszolgáltatási rendszer nem működne megfelelően. A zsarolás egyetlen oka, hogy nem a liberális ideológiai trendek szerint folyik a kormányzás Magyarországon. Pedig az alapszerződésekben nem találunk utalást arra, hogy csak az lmbtq-elképzeléseket támogató kormányok vezethetnek uniós tagállamot. Ez így védhetetlen.

Kiállja a lengyel–magyar barátság az oroszokhoz való viszony különbözőségeit? Megmarad a V4 egysége?

Igen és igen – meggyőződésem szerint. S ami miatt ezt gondolom, az nem pusztán politikai vélemény vagy érzelmi azonosulás kérdése, hanem egy geopolitikai érdekezésszerű felismerő reális gondolkodás eredménye. Az együttműködésünk alapja ugyanis az, hogy a nagy európai uniós térben csak együtt tudjuk képviselni az érdekeinket. Ez korántsem azt jelenti, hogy mindenben mindig egyet kell értenünk. A napokban részt vettem a nemzeti konzervatívok nagy találkozásán Brüsszelben, ahol Yoram Hazony politikai teológus is erről beszélt. A mindenben való egyetértés a liberális gondolkodás lényege. Két liberális a világ legtávolabbi pontján is ugyanazt gondolja, ugyanazt akarja. A nemzeti konzervatív gondolkodás viszont nem így működik. Mi elismerjük az önálló és szabad, saját akarattal bíró nemzetek létét, amelyek között a nemzeti érdekek alapján lehetnek egyet nem értési pontok. Ilyenkor az eltérő megközelítéseket tolerálni kell, miközben folyamatosan keresni kell a további együttműködési lehetőségeket. Meggyőződésem, hogy a nap végén ez az ideológiai alapállás jellemző leginkább a visegrádi országokra.

Bizonyos értelmezések szerint az európai jobboldali reneszánszban gondolkodó, a Fidesszel kapcsolatban álló pártok a Putyinnal való viszonyuk miatt meggyengültek. Létező jelenségről beszélünk?

Nem erről van szó. A háborús helyzet mindig az aktuális kormányzó pártokat erősíti. Sajnos Nyugat-Európában a nemzeti-konzervatív erők ma többnyire ellenzékben vannak, így gyengülnek. A mi térségünkben ez inkább fordítva van, és látszik is, hogy ezek a pártok inkább erősödnek.

Ha már ideológia: a zöld-liberális német kormány éppen drasztikus fegyverkezésre készül, visszacsinálhatja az atomenergia-stopot, és a nem éppen mintademokráciának számító Katartól készül energiahordozókat venni. Újabb pragmatikus fordulat?

Csak kapkodjuk a fejünket. A berlini koalíciós szerződés egy ideológiailag vad, ha úgy tetszik, woke szemléletű kormányzást vetített előre. Ehhez képest most a németeket is felébresztette a válsághelyzet, és Európa legerősebb országához mért felelős, alapvetően követhető és racionális hozzáállást tapasztalunk tőlük. A háttérben folyamatos a német–magyar párbeszéd. Áprilisban más fontos választások is lesznek Szerbiában, Szlovéniában, Franciaországban. Ezeket követően tovább tisztul majd az európai politikai kép.

„Az alapszerződésekben nem találunk utalást arra, hogy csak az lmbtq-elképzeléseket támogató kormányok vezethetnek uniós tagállamot”

Mennyire lehet akadálya a magyar kormány által preferált uniós bővítésnek, hogy mintha Szerbia megint Oroszország felé közeledne?

A liberális média értelmezését árnyalja, hogy az ENSZ-ben Szerbia támogatta az Oroszországot elítélő határozatot. Ez tehát nem fekete-fehér kérdés, Szerbia a szerb érdekeket követi, ezt mindenkinek tiszteletben kell tartania. Az orosz–ukrán háború egyik tanulsága éppen az,

hogy gazdasági-politikai-kulturális együttműködések tekintetében Európa nem idegenítheti el a saját szomszédságát. A hatalmi vákuumba mindig benyomul valaki. Vagyis a válság is a balkáni EU-bővítés felgyorsítását indokolja, amit a magyar kormány régóta szorgalmaz. Ha nem akarjuk, hogy a Nyugat-Balkánon eszkalálódjon egy újabb konfliktus, s akár az ukrajnaihoz hasonló helyzet alakuljon ki, mihamarább lépniünk kell ezen a téren.

Milyen esélyünk van az orosz energiatülszórás leépítésére?

Eddig sem rajtunk bukkott el az érdemi diverzifikáció, hanem a nyugati elköteleződés hiányán. Mi mindent megtettünk, amit nemzeti szinten tudtunk az energiaszuverenitás erősítéséért, számos interkonnectort építettünk, támogattuk az összes nyugati vezetéképítési tervet, visszavásároltuk a gáztárolókat, és elkezdtük a megújuló energiaforrások kiaknázását. A baloldal mostani követelése azonban, hogy zárjuk el az orosz gázt, lehetetlen helyzetbe hozná a magyar embereket és vállalkozásokat. Nem a magyar embereknek kell megfizetniük a háború árát.

Romániából nem sikerült földgázt importálni.

Ez is azt erősíti, amit mondtam: ott sajnos pont az amerikaiak vonultak el idő előtt – az ExxonMobil vállalat éppen tavaly szállt ki a fekete-tengeri földgázmezőt kiaknázó konzorciumból. Mi mindenkit bátorítunk, hogy fektessen be, és arra ösztökéljük Brüsszelt, hogy legyen kitarthatóbb az alternatív útvonalak kiépítésében. Cserébe azt tudjuk ígérni, hogy miként eddig, Magyarország ezekben a kezdeményezésekben is mindig partner lesz.

„Ilyen nagy téttel bíró választás nem volt még a rendszerváltoztatás óta”

A napokban született megállapodás az Egyesült Államokkal a cseppfolyósított gáz forgalmának növeléséről. Ez jó irány?

Kezdetnek jó. Egyelőre azonban nincs meg a kellő mértékű fogadóképesség, vagyis ha Amerika többet küldene, Európa akkor sem tudná vele teljes mértékben kiváltani az orosz gázt. Legyünk őszinték egymással: az amerikai palagáz eddig azért nem tört be Európába, mert az amerikaiaknak nem érte meg exportálni, az európaiaknak meg nem érte meg importálni. Ha most sikerül megállapodni, és az árak rendben lesznek, akkor ez potenciálisan jó lehetőség. Mindenesetre a fogadóképesség bővítéséhez szükséges infrastruktúra-fejlesztést mi, mint eddig is, támogatjuk majd.

Márki-Zay Péter szerint a paksi atomerőmű-hővítés megtartásával hazánk Putyin háborúját finanszírozza. Reális opció a Paks II. visszamondása?

Ez az egyik legnagyobb megrökönyödést kiváltó baloldali javaslat. Legyünk egyértelműek: ha nem indulna el időben az új paksi blokk, akkor előbb-utóbb rendkívül nagy ellátási nehézségekkel kellene szembenéznünk, és az árak az egekbe szökneek. A beruházás nemzetközi konzorciumban valósul meg, orosz alapon, de nyugati cégekkel való együttműködésben. Technológiai szempontból nincs olyan megoldás, amivel ki lehetne váltani az orosz felet. Ha viszont újramegteremtjük az egészet, az évtized végére sem tudnánk pótolni a kieső reaktorokat, és összeomlana a magyar villamosenergia-ellátás. Mivel azonban jelen állás szerint az energetikára nem vonatkozik a szankciós politika, az Európai Bizottság pedig előzőleg zöldnek ismerte el az atomenergiát, egyelőre minden a tervek szerint zajlik. Ami a legfontosabb: minél előbb békét kellene kötni. Reméljük, hogy ezt a harcoló felek is mielőbb belátják.

Más téma. A Mathias Corvinus Collegium kuratóriumi elnöki tisztségét is betölti, s a sajtó minap megszéllőztette, hogy a közalapítványi formában működő szervezet 28 milliárd forinthez jut a Mol-részvényei hozamából. Mire fordítják ezt a forrást?

Szerencsés helyzetben vagyok, mert 2020-ban, a változások idején csak a terveinkről tudtam beszélni, ma viszont már az eredményeink beszélnek helyettünk. Több mint ötezer diákra bővült az MCC-közösség, a végső szám pedig reményeink szerint tízezer lesz. Ma huszonhárom helyszínen működünk, ami néhány éven belül harminc fölé fog emelkedni. Elindult kiterjedt erdélyi operációnk, már futnak a vidéki egyetemi programok, szakmai fesztiválokat, szabadegyetemeket szervezünk, egymásnak adják a kilincset a neves külföldi vendégelőadók, több tucat könyvet jelentettünk meg egy év alatt, és évente több száz nyilvános szakmai rendezvényt szervezünk szerte az országban. És még hosszan lehetne folytatni. A struktúra lényege, hogy a rendelkezésünkre bocsátott részvénytől és egyéb támogatásokból befolyó forrásokat az alapítvány a legtehetségesebb magyar gyerekek ingyenes képzésére fordítja szerte a Kárpát-medencében. Ennél jobb célt el sem lehetne képzelni.

A nem fideszes fiatalok is megtalálhatják a számításukat?

Természetesen. Két elvárást fogalmazunk meg a diákoknak. Az egyik az, hogy nemcsak itthon, hanem nemzetközi összehasonlításban is a legjobbak közé kell törekedniük, mi ehhez adunk támogatást. A másik pedig egyfajta hazaszeretet, amit nem pártpolitikai kategóriaként értünk. A magyar fiataloknak nyitottságot kell mutatniuk a magyar értékekre és kultúrára. Ezek a szempontok nemzetstratégiai jellegűek. Ezekben egység, egyebekben szabadság jellemző az MCC-re.